

בעזהשי"ת

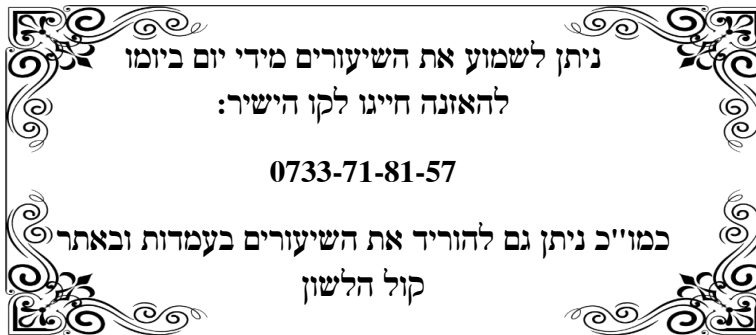
מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

שמחת-תורה

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

זמני השיעורים המתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת "אור משה" הפיקוס 4 אופקים

בימים א' ב' ג' ד' 12 שעה בין מנחה לערבית, מועבר בשידור ישיר ב"קול הלשון".
ביהכנ"ס אור אביעזרי בכולל יום שישי בשעה 11:45 מועבר בשידור ישיר ב"קול הלשון".

בבית הכנסת "אהבת שלום" רח' אבוחצירא אופקים

בשבת קודש אחרי תפילת שחרית

שיעור בשבת בשעה – 18:00

בבית כנסת "ר' דוד ומשה" רח' קיבוץ גלויות אופקים
שעה לפני צאת שבת עד צאת שבת [לפי לוח אור החיים]

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון

ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע

באתרים "גליונות" "דרשו" "אופיס יהודי" "לדעת" "קול הלשון"

וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ

© כל הזכויות שמורות למערכת

להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-765-4865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה

לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'

מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 0733-579-610 \ 052-765-4865

חג שמחת-תורה תשפ"ז

כל החיים שלנו, בימים האלו נקבע מה יהיה איתם, ומה שהכי חשוב להבין שעד הושענא רבה זה לא נגמר, וגם מי שלא הצליח לעלות על הרכבת אפשר עדיין לפני שמוסרים את הפתקים לשנות שם משהו, וזה על ידי כך שאנחנו מקבלים על עצמנו לשמור על קשר עם בורא עולם גם אחרי הימים האלה.

אנחנו בימים שקיבלנו הרבה הארות רוחניות ומי שחכם לא משאיר את הרוממות הזו בבוידעם... עד לשנה הבאה, אלא לוקח מהן קצת ליום יום.

והמסר החשוב שאנחנו צריכים לקחת מכאן, שזה עדיין לא נגמר, ואנחנו בימים שיכולים לשנות את כל התמונה, ולכן בסליחות של הושענא רבה אומרים "חתמנו לחיים".

קווים שמשתנים!!!

תלמיד חכם חשוב מירושלים שקורא בכף יד יש סימנים ביד שיש כאלה שיודעים לפרש לך מה הם אומרים ואם אתה אמור להמשיך עם הסוכארו 84 שפעם היא לוקחת אותך ופעם אתה דוחף אותה, עושים תורנות 😊 או שתעבור ל 2026, וכן בעוד הרבה עניינים בחיים לאן הם יתקדמו.

אותו אדם לא מקבל מראש השנה עד אחרי הושענא רבה אנשים, שאלו אותנו: למה אתה לא מקבל קהל? האם אתה עייף מהסליחות? מבניית הסוכה??? או שאתה לוקח אתרוג תימני בגודל של אבטיח שאחרי נטילת ארבעת המינים אתה צריך מנוחה כמה ימים, אם אתה לא בכושר 😊.

ענה להם: הסיבה שאני לא מקבל אנשים, היא: בגלל שבכל הימים האלה הקווים משתנים... ומי שמבין, שיצלם את הכף יד שלו בתחילת הימים האלה ויראה שקיים הבדל.

איזה תירוץ לא עובד

בחג???

"מועדי ה' אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלה הם מועדי"
[ויקרא כ"ג, ב']

ראיתי ביאור יפה שמביא ר' ראובן
קרלינשטיין זצ"ל: שבדרך כלל
במועדים ובחגים יש יותר זמן פנוי, ואז
נמדד האדם, האם הוא מנצל את זמנו
או שהוא מבזבז אותו? האם שיעור
תורה חשוב אצלו או לא כל כך? ולמה
דוקא בחגים? כיון שבחגים לא עובדים
ויש זמן פנוי, והשאלה: האם תופסים
ספר או שתופסים עיתון?

במשך כל השנה, אם נשאל אדם: למה
אתה לא בא לשיעור תורה?? הוא
יענה לך: אין לי שניה לנשום, אני
עובד מצאת החמה עד צאת הנשימה
והנשמה ☺.

אבל במועדים, התירוץ הזה כבר לא
עובד... צריך לחפש תירוץ אחר, יש
כאלה שכל היום רק מתרצים את
עצמם, הוא לא עושה מה שצריך
לעשות, והוא יתרץ לך את זה עם
מיליון ואחד תירוצים.

על זה אומרים "תירוצים יש הרבה,
תשובה יש רק אחת" אם אתה בכל
פעם לא מוצא זמן למה שאתה צריך
לעשות, אז פשוט, תפסיק כל היום
לחפש תירוצים, אם זה היה מעניין
אותך היית מוצא זמן.

אומר ר' ראובן: אם "מועדי ה'" אצלך
הם "מקראי קודש", אם אתה מנצל
את הזמן לרוחניות, אז "אלה הם
מועדי" את המועדים האלה אני אוהב,
אומר ה'.

אחרי שיחה שמסרתי על הנושא הזה,
שמעתי טענות של אנשים, שפשוט אין
להם זמן בחגים לפתוח ספר: הרב, אני
כל היום עם המשפחה, והם רוצים
לטייל, וכדי לפתוח ספר וללמוד, הם
מעדיפים שאני לא אעשה את זה על
חשבון הזמן שלהם.

אמרתי לו פתרון פשוט: הרי לצאת
לתפילות אתה יוצא, אז תצא קצת
יותר מוקדם לתפילה ושם תפתח ספר,
וכן בין תפילת מנחה לתפילת ערבית
תנצל את הזמן ללימוד, במקום לצאת
ולפטפט על המועמד לבחירות ☺
שביננו הדיבורים שלנו לא מעלים ולא
מורידים...

כשאתה נמצא כבר בבית המדרש, הנסיון הוא הרבה יותר קל, מאשר כשאתה נמצא בבית.

כי כאשר אתה נמצא בבית, אתה אומר: מה עכשיו לצאת, אין לי כח, הנסיון הרבה יותר קשה, מה שאין בן כאשר אתה נמצא כבר בבית הכנסת, שהשאלה היא: האם להישאר או לא, כאן הנסיון יותר קל.

בכל התמודדות שיש לאדם, החכמה היא להרחיק ממנו את הנסיון כמה שיותר, הגמרא ב"מסכת סוכה" [נ"ב] אומרת: "אם פגע בך מנוול זה משכחו לבית המדרש, אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ".

ולכאורה, זה דבר שצריך ביאור, אם אתה רואה את יצר הרע, אם היו שואלים אותי: מה לעשות במצב כזה? הייתי אומר: תעיף אותו כמה שיותר רחוק, אל תביא אותו למצב שהוא בכלל יהיה באזור שלך, אבל פה בגמרא, כתוב: "משכחו לבית המדרש" כיון שבזה שאתה מושך אותו לבית המדרש, אתה מרחיק ממך את הנסיון.

אני זוכר את ראש הישיבה, הרב גבריאל יוסף לוי שליט"א, שהיה מדבר על זה, שאם בחור מרגיש עייף, עדיף שישאר בבית המדרש ויניח את הראש על הסטנדר, מאשר שיעלה לחדר לנוח, כיון שאם הוא אומר לעצמו, אני נמצא פה בין עייף בין שאני לא עייף, בין בכוונה בין שלא בכוונה 😊 זה גורם שלא יהיה לו נסיון אם להישאר ב"סדר" או לא.

אבל אם על כל בדיל של עייפות, הוא יוצא מבית המדרש, אז על כל סדר לימוד יהיה לו גם נסיון: האם לבוא או לא לבוא.

ובנוסף, כשהוא נשאר בבית המדרש, רק אם הוא באמת עייף הוא יניח את הראש, אבל אם הוא יוצא לחדר, בהרבה מקרים, הוא לא יישן וסתם הוא יבזבז את הזמן.

לפעמים, אדם עייף ויש לו נסיון אם ללכת לשיעור תורה או לתפילה ואין לו כח לצאת, ומתחילות להיכנס לו מחשבות: אם אני אלך אולי ארדם, ולכן אולי לא כדאי שאלך בכלל.

והחכמה במצבים כאלה, היא קודם כל לצאת מהבית, ואז כשאתה בחוץ,

סיפר האבא: יצאנו לבחון והיינו המומים, והתחלנו לבכות בבכיות נוראיות על כך שהילדה שלנו לא שומעת, פחות התעסקנו במצב הכללי שלה שהיה מצוין, מה שעכשיו עמד לנגד עינינו, זו העובדה שהיא מתחילה את החיים כשהיא לא שומעת.

באותה תקופה, אני ואשתי היינו רחוקים משמירת תורה ומצוות, עד כדי כך שגם את השבת לא שמרנו, אמרתי לאשתי: תשמעי, אני רוצה לעשות נחת לבורא עולם, כדי שירחם עלינו, ולכן אנחנו נקבל עלינו לשמור את השבת.

אשתי בהתחלה חששה שזה גדול עלינו, אבל כאשר היא ראתה את הנחישות שלי, היא הלכה על זה, והצטרפה אלי בשמירת השבת.

שבת ראשונה הגיעה, ושמרנו שבת כמו גדולים, לא מעשנים, לא מדליקים אור, לא נוסעים בשבת, ואפילו אני הלכתי לבית הכנסת.

שבת שניה הגיעה, וגם אותה אנחנו שומרים בעוז ובגאון, כבר חלק

אחרי שעברת את הקושי של ה"לצאת" הכל נראה אחרת.

שתל שנשאר באדון!!!

סיפור בלעדי לקוראי הגיליון "מקשיבים לקולך" ולמאזיני השיעורים, סיפר אדם: נולדה לנו ילדתנו הראשונה, והכל היה נראה טוב ומצוין, תמיד אחרי הלידה, ישנן בדיקות בסיסיות שבודקים ורואים שהכל תקין, והנה במקום לקבל את דף התוצאות שהכל תקין, ולומר לנו שאת המשך מעקב ההתפתחות נעשה בטיפת חלב, הרופא יוצא אלינו, עם פנים לא שמחות... ואומר לנו: תיכנסו, אני רוצה לדבר איתכם.

נכנסנו ללחץ, מה קרה??? הילדה נושמת??? הכל טוב??? אמר לנו הרופא: הילדה מרגישה מצוין, רק שגילינו שהיא לא שומעת, ואם מגלים את זה בגיל מוקדם, אז אפשר להכניס שתל מיוחד שהוא יגרום לה לשמוע בעתיד, וכדאי שתקבעו תור לשתל כמה שיותר מוקדם.

נראה שהילדה הגיכה לרעש, אני
אשמח אם תבדוק את העניין לפני
הכנסת השתל.

הרופא בדק את הילדה, הוא לקח
מפתחות והרעיש איתם ליד האוזן
שלה, והופס!!! לא להאמין, הילדה
מסתובבת לכיוון המפתחות, הסתכלנו
ה-מ-ו-מ-י-ם!!! הרופא ממשיך לנסות
גם באוזן השנייה, והנה שוב היא
מסתובבת לכיוון המפתחות.

הרופא נתן לנו את הילדה לידיים,
ואמר לנו: אני לא מבין מי שלח אתכם
לבאן?! הילדה שומעת מצוין.

עם דמעות בעיניים אמרנו לרופא:
אנחנו לא מאמינים, יואו איזה נס, הכל
בזכות השבת, השבת היא מקור
הברכה, היא הביאה לנו את הרפואה
לילדה שלנו.

ועד היום, אנחנו שומרים את השבת
בזכות אותו נס שראינו בעיניים.

כדי לאמת את הסיפור, מספר הסיפור
התקשר לבת שלו, ושם את השיחה
ברמקול, ושאל אותה: תגידי, את

מהחברים שלנו יודעים שאם רוצים
להשיג אותנו, אנחנו זמינים 24\6 ואי
אפשר להשיג אותנו בשבת.

שבת שלישית אנחנו שומרים בעז
ובגאון, וזה לא פשוט להתחיל לשמור
שבת באמצע החיים, אבל אנחנו
עומדים בזה כמו גדולים.

אחרי שבת שלישית שאנחנו שומרים
כמו שצריך, אני מחזיק את הילדה,
לפתע הדלת של הבית נטרקה, ושמתי
לב שהילדה זזה, צעקתי לאשתי: אני
לא מאמין!!! ראיתי שהילדה זזה, היא
כנראה שומעת...

אשתי אומרת לי: אולי הילדה הרגישה
את הרוח, ולכן היא זזה.

אבל ההרגשה שלי היתה שהכל יכול
להשתנות... כמו שאמר אחד הרבנים:
אם האנשים משתנים, אז גם האבחנות
הרפואיות משתנות לטובה.

בדיוק למחרת, על הבוקר, היה לנו תור
לרופא, כדי לשים לילדה שתל, הגענו
לרופא, פניתי אליו ואמרתי לו: תשמע
דוקטור, אני רוצה לספר לך משהו,
אתמול בבית הדלת נטרקה, וזה היה

יודעת למה אנחנו שומרים שבת???

ענתה לו הבת: בטח, בגלל שלא שמעתי.

מ-ד-ה-י-ם!!!

מהו הכח של שמירת השבת!!!

למה לא חוגגים שמחת תורה בחג השבועות?

אמר לו המלך: את זה אני מחפש, אמר לו הבחור: טוב, אם המלך אומר, מי אני שאסרב, ועוד שמדובר בבת המלך זו הזכות שלי, נפגש הבחור עם בת המלך, והתחילו לקדם את החתונה, הבחור היה במתח שלא "עובדים עליו" ולא היה רגוע, וכל זמן ההכנות כולם שמחים, ורק הוא לא רגוע, ושואל את עצמו, איזה מום יש לה שבגללו לקחו אותי בחור פשוט כחתן? איזה כדורים היא לוקחת שלא סיפרו לי עליהם?

הגיע יום החתונה, וגם בחתונה החתן לא היה רגוע, הסתיימה החתונה, למחרת, החתן מדבר עם אשתו, ורואה שהיא עם מידות טובות, ובעלת לב טוב, אמר לעצמו, בטח היא "משחקת אותה", כמו שאומרים: [מטאטא חדש מנקה טוב 😊] בהתחלה כולם נחמדים.

לאחר חודש אמר לעצמו, אולי כשהיא מתעצבנת היא "מתהפכת", הוא ניסה לעצבן אותה, והנה הוא רואה שהיא רגועה, אחרי תקופה שעקב אחריה, שהיא לא נוטלת שום כדורים, ושהיא

המגיד מדובנא עונה על כך במשל: למלך שרצה חתן לבתו, וכיון שהכיר את כל בני המלכים מקרוב, את כל הגאווה שיש בהם, החליט שיקח לבתו חתן עני בן טובים, שיש בו מידות טובות, ומדבר בגובה העיניים.

שליחי המלך יצאו לברר על בחור כזה, ולאחר כמה ימים חזרו עם שם של בחור, ואמרו למלך: זה הבחור שאתה מחפש, המלך שלח שיקראו לו, וכשהגיע, אמר לו המלך: אני רוצה בך כחתן, שאל הבחור: אותי? אני איש פשוט מה מצאת בי?

אדם הגיע לאירוע של ידידו הטוב, שחיתן את בתו, ובלחיצת היד של המזל טוב, השחיל לחברו מעטפה עם צ'ק לכבוד החתונה, בתור עזרה בהוצאות, חברו שקיבל ממנו את המעטפה הודה לו, ואפילו הוסיף ואמר לו: "לא היית צריך, עצם זה שאתה בא זו כבר מתנה".

הסתיימה החתונה ולמחרת, ישבו לפתוח את המעטפות, וכשראה את המעטפה של הידיד שלו, היה בהלם כשראה את הסכום שהיה בצ'ק 10.000 דולר.

מיד התקשר לחבר שלו והודה לו על המתנה, ושממש "הגזים", שאל אותו החבר: אבל כבר אמרת לי "תודה" בחתונה? ענה לו: אני אמרתי לך תודה, כשעדיין לא ראיתי את הסכום, ועכשיו שאני רואה את הסכום התודה היא אחרת.

אותו דבר, אנחנו עולים לתורה ומברכים לפני שקראנו בתורה, ומברכים "אשר בחר בנו..." מודים על עצם זה שבחר בנו.

אבל אחרי שקראנו בתורה ורואים כמה שהיא טובה, אז מודים ומברכים:

נורמלית, ויש לה לב טוב ומידות טובות,

הוא הלך למלך ואמר לו: שהוא רוצה לחנוג את שמחת הנשואין עם בתו, המלך לא הבין מה עובר עליו, ושאל אותו: מה נזכרת עכשיו? אמר החתן למלך: שבזמן החתונה הוא לא היה רגוע, כיון שפחד ש"עובדים עליו", ונותנים לו אשה לא בריאה, אבל עכשיו, לאחר שחי איתה תקופה, ורואה כמה שהיא מיוחדת ובריאה, עכשיו הוא רגוע, ולכן עכשיו הוא רוצה לחנוג.

כך בחג השבועות, קבלנו את התורה, ולא ידענו מה כתוב בה, אבל בשמחת תורה, מסיימים את התורה, ואז רואים כמה היא מתוקה, וכמה היא כוללת כל הטובות שבעולם, ולכן עכשיו אנחנו חוגגים.

להתקשר פעמיים על אותו צ'ק!!!

ישנה שאלה, מדוע שעולים לתורה מברכים פעמיים, גם כשעולים לתורה לפני הקריאה, וגם לאחר הקריאה?

מבוגר הלכוש בכובע ובחליפה,
שנראה רב וביקש אם יש להם משהו
שעוזר לראייה, כיון שראיתו נחלשה
מאוד, והוא רואה לא טוב כבר תקופה
ארוכה.

"אשר נתן לנו..." על זה שהקב"ה נתן
לנו את התורה.

דמעות של מבוגר!!!

כשיש מתיקות הכל נראה אחרת.

וכמו שאומר ה"אור החיים" הקדוש
זיע"א: אם היו בני אדם מרגישים
במתיקות ועריבות טיב התורה, היו
משתגעים ומתלהטים אחריה.

וסיפרה שהם הראו לו שולחן ששמים
את הספר וזה מקרין על מסך בכתב
ענק מה שכתוב בספר, והם רצו
להראות לו דוגמא ולקחו גזיר עיתון
שהיה להם שם, ושמו בשולחן כשביל
להראות לו איך זה עובד.

יש ליד קיבוץ געש חנות שיש בה
מוצרים המיועדים לאנשים עם
מוגבלות ראייה, כל מיני עזרים
שעוזרים להם להתמודד עם זה ביום
יום, ל"ע ול"ע.

והוא אמר להם שהוא הולך וחוזר בעוד
רבע שעה, וחזר עם ספר שכתוב עליו
"תלמוד בובלי" [תלמוד בבלי] ושם
את הספר בשולחן המיוחד, ואיך
שהאותיות הקטנות הופיעו על המסך
בהגדלה, אמר בקול כשכולו מרוגש:
גמרא! גמרא!

יום אחד נכנס לחנות הזו אדם הלכוש
בכובע ובחליפה והתעניין על מכשיר
מסויים, אחת העובדות, אשה שלא
זכתה לשמור תורה ומצוות פנתה אליו
בבקשה שיסביר לה מקרה שקרה
אצלה בחנות ואין לה הסבר לזה.

ומרוב התרגשות התחילו לרדת לו
דמעות, וכך בהתרגשות גדולה הוא
מזיז את הספר ימין ושמאל ואומר:
גמרא! גמרא! כשכולו דומע
מהתרגשות.

שאל אותה: במה העניין? אמרה לו:
שנכנס לכאן לפני כמה שבועות אדם

מספרת העובדת, ניגשנו אליו ושאלנו
אותו: הכל בסדר? רוצה לשתות

ש"האור החיים" הקדוש אומר: ולא יחשב בעיניהם מלוא עולם למאומה, הכל נראה אחרת, הכל מתגמד מול עוצמת התורה!

מדוע לבשה האמא את שמלת החג?

על הפסוק "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוֹקֶיךָ" (דברים כ"ו-י"א) ה"אור החיים" הקדוש מפרש: שזה מכוון על השמחה בתורה, ואין טוב אלא תורה.

וכך כותב ה"אור החיים הקדוש" את דבריו המדהימים והמפורסמים על התורה: "אם היו בני אדם מרגישים במתיקות ועריבות טיב התורה, היו משתגעים ומתלהטים אחריה, ולא יחשב בעיניהם מלוא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם", עכ"ל, [זה לא רק מילים של שיר ☺]

סיפור מדהים שסיפר ר' פנחס ארלנגר: על גביר מארצות הברית, שכל מי

משהו? פחדנו שיקרה לו משהו, ואחרי חצי שעה שישב מול הספר והתרגש עם דמעות, קם ניגב את הדמעות והזמין בזה שולחן לבית.

ולפני שיצא מהחנות, היא שאלה אותו: מה קרה פה? וממה הוא התרגש עד דמעות? הוא חשב כמה דקות, ואז אמר לה:

אני חושב שאני לא יכול להסביר לך, את לא תביני את זה! אי אפשר להסביר כמה שזה מתוק!!! כמה קשה לא לראות לאחד שהתרגל ללמוד, זה כאילו לקחת לו את החמצן.

ולכן התרגש עד כדי דמעות, כיון שהחזירו לו אוויר לנשימה ולנשמה.

יש אבא שרוצה לתת לבנו מעדן, והבן אומר שהוא לא רוצה, כמה שינסה האבא להסביר לבנו שזה טעים, אם יקח כפית ויתן לו לטעום, פה כבר ירגיש שזה טעים, ובלי לטעום לא יעזרו כל ההסברים.

מי שחווה את החוויה של כמה שעות לימוד תורה, יכול להרגיש מה

והיה בחור אחד שהוא היה אחראי לסדר את הבחורים שבישיבה לאנשים טובים, שבטוב ליבם, הם היו מוכנים להאכיל בחור כל יום צהריים-ערב זה היה האוכל של הבחורים, כי בישיבה עצמה לא היה מטבח.

ניגשתי לאחראי על ה"ימים" והוא אמר לי שהרשימה מלאה, ונשארה כתובת אחת, ומראש הזהיר אותי שזה בית של אלמנה עם כמה יתומים קטנים, ושאני אזהר כיון שכל תוספת אוכל שאבקש, זה עלול להחסיר מהילדים.

האמת, שלא היה לי חשק ללכת לשם ולקחת מהאוכל של היתומים, ובפרט אחרי האזהרה של האחראי, שאמר לי לא לבקש תוספת, אבל הרעב הכריע אותי ולכן הלכתי חצי שעה עד שהגעתי אליהם, ועדיין אני מהסס אם להכנס או לא.

בסוף החלטתי שאין ברירה ואני מוצא את עצמי דופק בדלת, ואז הדלת נפתחת, וכמה ילדים קטנים בפתח, והאמא שואלת אותם: מי בדלת? ענו לה הילדים: זה "התלמיד חוכם"

שהיה מגיע אליו עם בקשת עזרה, לא משנה מי ומה, הוא היה מקבל ממנו 18\$ דולר, ואחד מראשי הישיבות שבא אליו לצורך הישיבה, הוא נתן לו סכום גדול לישיבה, בעוד שלכל שאר הפונים הוא היה נותן סכום קבוע של 18\$ דולר.

פעם אחת שאל ראש הישיבה את הגביר: מדוע לישיבה אתה נותן סכומים כאלה בעוד שלשאר המטרות אתה נותן רק 18\$ דולר? כמה זכתה הישיבה שכל כך אתה מפרגן לה בנתינה כזו גדולה? ענה לו הגביר: אני אספר לך: הייתי יתום בגיל קטן, והיינו אני ואמא שלי לבד.

כשגדלתי והגעתי לגיל שצריך ללכת לישיבה, אמא שלי עם דמעות ולב כבד שלחה אותי לישיבה בוילנא, הגעתי באותו יום עם גמרא של אבי ז"ל, ישבתי בישיבה והתחלתי ללמוד, אחרי סדר של כמה שעות, שאלתי את אחד הבחורים: איפה נמצא כאן חדר האוכל? וענה לי הבחור: שכאן בישיבה אין חדר אוכל, אלא אוכלים אצל אנשים מהעיירה, וזה היה מושג שאוכלים "ימים".

שיבקשו, ואז באו אלי כל הילדים, ואמרו לי: תלמיד חכם תברך אותנו שנזכה לגדול בתורה.

אומר הגביר: הם הכניסו בי אהבת תורה כזו, ששנים רבות היא בוערת בי, ורק אני שומע "ישיבה" אני תורם בעין יפה, ואמנם, בדיוק באותה שנה פרצה המלחמה, ולא נשארתי בישיבה, ויצא שהתגלגלתי לארצות הברית, ונהייתי איש עסקים, אבל את אהבת התורה שהם הבעירו בי אי אפשר היה לקחת לי, ולכן לכולם אני נותן רק \$18 דולר, אבל לך שאתה בא לצורך ישיבה, לכן אני נותן לך בלי פרופורציה.

הרב ישראל יעקב פינקוס שליט"א רב הקהילה באופקים סיפר: שבהיותו ילד, אמא שלו הכינה לו למסיבת "סיום" עוגה גדולה ומיוחדת, ואמר שאיזו מסכת סיים הוא לא זוכר, אבל הוא זוכר את ההרגשה של השמחה שהעוגה הנפלאה הזו גרמה לו, היתה לו שמחה עצומה בסיום המסכת.

הוא דיבר על הצורך של ההורים לדאוג לתת הרגשה טובה ונפלאה,

ואז אמרה להם: אז תכניסו אותנו, מיד אמרו לי להיכנס, ותוך כדי משכו אותי גם לתוך הבית והם התלהבו שבאתי, ואז ראיתי שעל השולחן היו מונחות שש צלחות מלאות באוכל, וצלחת במרכז ריקה, וכולם ישבו סביב לשולחן, והאמא אמרה להם: ילדים, אתם יודעים מה עלינו לעשות?!

ומיד, כל ילד תפס את הצלחת שלו והוריד ממנה כמות נכבדת לצלחת הריקה שתוך רגע התמלאה מהאוכל של הילדים, וכך קיבלתי את הצלחת שהיתה מלאה, ותוך כדי הארוחה, הילדים פונים אלי "תלמיד חוככם" לא אכלת מהמלפפון שלי, קח!

וילד אחר אומר: לא אכלת מהקציצה שלי, קח! ורק מתי שהם היו בטוחים ששבעת, אז הם ניגשו לסיים את מה שנשאר להם בצלחת, סיימנו לאכול, ברכתי ואמרתי להם תודה מכל הלב, ושהם החיו אותי, ואז האמא אמרה להם: נו ילדים, התלמיד חוככם רוצה ללכת, מה תבקשו ממנו?

אני מבחינתי, אחרי כל מה שראיתי שנתנו לי, הייתי מוכן לתת להם כל מה

שגרים לו להרבה אהבת תורה, וכך היה: יום אחד הוא חוזר מהתלמוד תורה וכולו זורח מאושר ואומר: אמא סיימנו מסכת "בבא קמא",

והאמא שאלה אותו: מה, את כל המסכת???

והוא אמר לה: כן!!!

הלכה האמא ופרשה על השולחן את מפת השבת, ולבשה את הבגד שאביו קנה לה לכבוד יום טוב, וכשכולה זורחת מאושר, עמדה עם בגדי יום טוב החדשים ליד השולחן שהיה מוכן וערוך כמו בערב שבת, וכשדמעות של גיל בעיניה, היא ברכה שהחיינו על הבגד החדש.

אמר לה הבן שלימים הפך לר' יצחק הוטנר: אמא, אבל אבא קנה לך את הבגד ליו"ט, ועכשיו לא יו"ט?

ענתה לו האמא: כשהבן שלי סיים מסכת בגמרא, זה היום טוב שלי! זה היום הכי טוב שיש לי!!! וכולה היתה זורחת מאושר, וישבו סביב "שולחן השבת" עם מיני מתיקה כשהם חוגגים באושר את סיום המסכת שלו, זה מה

במסיבת סידור, חומש, ובסיומי מסכת, ובכל התקדמות תורנית של הילד.

סיפר הרב יצחק הוטנר: שבזמנו, כשהיה בחור, המשיכילים "שמו עליו עין" ורצו להורידו ברוחניות, והיו תמיד אומרים לו ומשכנעים אותו: אתה כזה כשרוני, תתקדם, תלמד באוניברסיטה, וכל פעם הוא היה דוחה אותם, אבל לא הירפו ממנו, וכל הזמן היו באים אליו שוב ושוב, והוא בסך הכל בחור בן 18, ואחרי תקופה ארוכה הדברים שלהם התחילו לאט לאט לחלחל.

יום אחד באו אליו ואמרו לו שהוא צריך להחליט אם הוא רוצה לבוא לאוניברסיטה, כי זה רק היום, ומחר כבר לא יוכל לבוא, מספר הרב יצחק הוטנר, שכל הלילה הוא התהפך במיטתו, כן או לא ללכת איתם? ואז בשעה 3 בלילה, הוא החליט שבשום פנים ואופן הוא לא ילך איתם.

מה הביא אותו להחלטה הזו? הוא סיפר ברבות הימים, שעמדה לו דמות אימו לנגד עיניו, החום ואהבת התורה שהיא נתנה לו, ובמיוחד הסיפור הבא

מי שחוזה את החוויה של כמה שעות לימוד תורה, יכול להרגיש מה שה"אור החיים" הקדוש אומר: ולא יחשב בעיניהם מלוא עולם למאומה, הכל נראה אחרת, הכל מתגמד מול עוצמת התורה!

במשפחה גדולה, הסבא שם ל"ע ול"ע חלה במחלת האלצהיימר, זו מחלה שפוגעת בזיכרון, ה' ישמור, והאדם לא זוכר כלום, ולפעמים, הוא לא מזהה גם בני משפחה קרובים, שלא נדע.

הנכד הראשון של אותו סבא התארס בשעה טובה, והחליטו במשפחה, כיון שזה הנכד הראשון של הסבא, לכן לקראת החתונה הם יקנו לו איזו תרופה שעולה כמה אלפי דולרים, שאם חולה אלצהיימר לוקח אותה הזיכרון חוזר לו ל-12 שעות.

קנו לסבא את התרופה הזו ונתנו לו לשנות אותה, והנה הסבא חזר לעצמו, והתחיל להכיר את כל הסובבים, הילדים, הנכדים וברך את כולם, וכל בני המשפחה שמחו בחתונה וכיבדו אותו, הם נתנו לו ברכה שביעית.

החתן והכלה היו מאושרים, אחרי שסיימו את החופה והתיישבו לסעודה,

שגרם לו לומר למשכילים שנים להטותו מדרך הישר, שהוא בוחר להישאר בישיבה ולא ללכת איתם לאוניברסיטה בשום פנים ואופן!!!

סיפר לי הרב אהוד אדרי שליט"א מראשי ישיבת "הדרת תורה" שהסבא מסלבודקה בזמנו, אמר לר' יצחק הוטנר: שכדי להתגבר על הניסיונות של המשכילים, שיוציא חיבור בעיון על מסכת מהש"ס, ואז הוא חיבר את הספר "תורת נזיר" בגיל 18 שנים, וזה מה שנתן לו כוח להמשיך ולא להתפתות אחריהם, אפילו שהוא התגבר, אבל צריך למלא בתוכן כדי להתגבר.

לאן נעלם הסבא עם האלצהיימר????

יש אבא שרוצה לתת לבנו מעדן, והבן אומר שהוא לא רוצה, כמה שינסה האבא להסביר לבנו שזה טעים, אם יקח כפית ויתן לו למעום, פה כבר הבן ירגיש שזה טעים, ובלי למעום לא יעזרו כל ההסברים.

הם שמים לב שהסבא לא נמצא באולם.

הם התחילו לחפש אותו, אך לא מוצאים, אולי הוא הלך ליטול ידיים? לא, הוא לא נמצא שם, גם לא בפינת העישון, בקיצור הסבא נ-ע-ל-ם!!!

המשפחה התחילה להילחץ שאולי פג התוקף של השפעת הכדור, ורק שהוא לא שכח מי הוא, ואיפה הוא גר, והתפזרו כמה מבני המשפחה והתחילו לחפש באזור האולם, אחרי חצי שעה בא הנכד ואמר: מצאתי את סבא!

איפה מצאת אותו? שאלו כולם.

אמר להם: הוא יושב בבית כנסת קרוב ולומד גמרא, מיד הלכו אליו הילדים שלו, ורואים אותו יושב ולומד גמרא ולא מרים את העיניים, ולומד בקול עם ניגון של "י-ה אכסוף" ממש תענוג!!!!

אמרו לו: סבא! עכשיו החתונה, איפה נעלמת? תלמד אחרי זה!

ענה הסבא: קיבלתי 12 שעות שהראש חוזר לצלילות הדעת, איך אני יכול

לבזבז את זה על אוכל, שתייה ומוזיקה, אני מעדיף לשבת ולהתחבר לגמרא שכל כך התגעגעתי, ולנצל כל רגע לתורה, אין לי עוד הרבה זמן.

מול כזו טענה לא היה להם מה להשיב.

אנחנו, כל אחד ואחד יש לנו הרבה יותר מ 12 שעות, כמה חשוב לשים לב לא לבזבז את הזמן על שטויות...

ורואים, מה זו הסתכלות של אדם שמרגיש במתיקות ועריבות טיב התורה, שכל העולם הזה לא נחשב בעיניו לכלום, אלא, רוצה רק את התורה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם!

ולסיום, סיפר אבי מורי שליט"א: על אדם שקנה רכב אוטונומי חדש "מהניילונים" בא לרב שטיינמן זצ"ל ואמר לו: הרב יברך אותי שלא תהיה עלי עין הרע, ושלא יקנאו בי.

שאל אותו הרב שטיינמן: למה אתה מפחד שיקנאו בך?

אמר לרב: כי קניתי רכב חדש מיוחד משהו שלא רואים כל יום.

שינה להם את החיים, ואחרי שהם
הכניסו את זה ליום יום, הם ראו כמה
שמויתור לא מפסידים, ואפילו
מרוויחים.

וכמובן, כאשר מדברים על ויתור זה גם
כשאתה צודק או יותר נכון רק כשאתה
צודק, במקרה שאתה לא צודק זה לא
נקרא לוותר... כל הויתור מתחיל
ממקרה מסויים שמגיע לך ביושר, וזה
שמוולך לא כל כך משלים עם זה, ושם
בורא עולם מצפה ממך לא לעמוד על
שלך אלא לוותר.

הבאנו דוגמא לאדם שנכנס לדואר
ועוקף את כל התור ואנשים מתחילים
לבעוס עליו, הלו, מה אתה עושה???
למה אתה עוקף??? ואז הוא עונה:
אתם יודעים מה, אני אוותר לכם ואלך
לסוף התור.

פששש איזה גבר!!! כל הכבוד
שויתרת ממש נור הבריאה!!!

כל אחד מבין שזה לא נקרא לוותר,
כיון שהוא לא אמור לעקוף את כולם,
וזה שהוא בסוף לא עוקף, הוא לא
נהיה בזה בבא סאלי, עם כל הכבוד,

שאל אותו הרב שטיינמן: האם אתה
יודע את כל הש"ס בעל פה?

ענה לו: מה פתאום, הלוואי!

שאל אותו הרב: ויש איזה סדר שלם
שאתה יודע? ענה לו: לא, הלוואי
שאני אדע.

שאל אותו שוב הרב שטיינמן: ואולי
יש איזו מסכת אחת שאתה יודע בעל
פה?

ענה לו : לא.

אמר לו הרב שטיינמן זצ"ל: אין לך
מה לפחד, אף אחד לא יקנא בך, כמה
לקנא בחתיכת פח צבוע?!

מל"מ, נוסחה שמצילה חיים!!!

על החשיבות של מל"מ קוראי
"מקשיבים" חיים את זה, והרבה
תגובות ב"ה, מאנשים שאומרים שזה

לא בדיוק חייבים, אבל מל"מ מויתור לא מפסידים.

אחרי כמה ימים, הם דברו עם מתקין שהגיע וסידר להם את המדחם מתחת לחלון אחר.

עד כאן החלק הראשון בסיפור, אבל יש חלק שני... לפני תקופה קטנה בעלת הבית ניקתה בחדר השני את החלון והתכופפה כנראה יותר מיד... ופשוט נפלה, אבל היה משהו שעצר אותה וזה הויתור שהיא עשתה, המדחם במקומו החדש מנע ממנה את ההתרסקות.

אם המדחם היה נשאר במקומו הראשון, היום היא היתה במקום אחר... והויתור שהיא עשתה הציל אותה כפשוטו.

זו העוצמה בויתור, שאתה רק מרויח מזה, וגם אם ברגע הראשון אתה לא רואה את זה, אבל בסוף תמיד תבין כמה שכורא עולם מציל אותך ומשפיע עליך בזכות שאתה לא רב ולא עומד על שלך, אלא מעביר ומוותר.

אז חסמו לך את הרכב דקה? סו וואט [אז מה]? מה קרה? על מה כל העצבים???

ליותר, זה אם מישחו בא ועוקף אותך והתור שלך הגיע, אם אתה אומר לו: לא נורא, שיהיה לך לבריאות, זה נקרא לוותר, וכמובן כל מקרה ועניינו.

סיפור שקרה לא מזמן בבני ברק משפחה שהתקינו מזגן בחדר השינה, הם שמו את המדחם מחוץ לחלון.

אחרי חודשיים מגיע השכן ונוקש בדלת ואומר להם שהרעש של המזגן מפריע לו כי זה ליד החדר שינה שלו, וכמה שהוא ניסה להתעלם מזה הוא לא מצליח וכל רעש קטן מפריע לו והוא מבקש שהם יזיזו את המדחם למקום אחר.

להזיז צנרת של מזגן זה לא כל כך פשוט, זה להביא מתקין שצריך ברוב המקרים להחליף את כל הצנרת ליותר ארוכה, בקיצור, זה לא פשוט וגם העלות היא לא פשוטה.

אבל אותה משפחה שמעו על המל"מ והחליטו, שאף על פי שהרעש הוא נורמלי, אבל הם יעשו מה שהם יכולים כדי שכולם יהיו מרוצים ואפילו שהם

הוגן ואל תעשה חסד על חשבון מישוהו
אחר, אבל אם מישוהו עשה את זה,
תבוא בסבלנות כלפיו, לא תפסיד מזה.

כשבורא עולם רואה שאנחנו מתנהגים
בצורה טובה אחד לשני, בורא עולם
ישפיע עלינו שפע של נחת, שפע של
שמחה.

ותאמינו לי בורא עולם רוצה לתת לנו,
אבל הוא לא יכול לראות שאנחנו
אוכלים אחד את השני, אם הוא רואה
שאנחנו אוכלים אחד את השני הוא
אומר: טוב, יש להם מה לאכול, אז הם
לא צריכים שאני אביא להם... וזה
גורם להוריד את השפע, אבל אם
אנחנו מכבדים אחד את השני זה מביא
עלינו שפע של נחת, שפע של שמחה
שפע של בריאות.

לפני תקופה, לקחתי מישוהו איתי ברכב
והוא קולט שרכב לפני עצר ומדבר עם
מישהו, והוא רואה שאני מחכה
בסבלנות של חוצניק... 😊 והוא אומר
לי תצפור לו שיוזן, אמרתי לו: הוא
ראה אותי, תן לו דקה של חסד, לא
צריך ישר לקפוץ עליו, מה קרה אם
תחכה דקה?! הוא אומר לי: אם לא
תצפור לו, אתה תיתקע פה.

אמרתי לו: מנסיון שלי, אין לך מה
לדאוג, הוא ראה אותי ותראה שהוא
תוך דקה יוזן לבד, ותתפלאו לשמוע
צדקתי, ולא שאני נביא ואין לי רוח
הקודש, אולי רוח הקוטג'...

אבל מנסיון שלי אתה נותן לאנשים
דקה להתאפס על עצמם, והם רק
מעריכים את זה יותר שאתה לא בא
עם לחץ, מה קרה??? גם אם אתה
ממהר, ומישוהו עוצר רגע לשאול על
כתובת, להוריד מישוהו, תן לו דקה של
חסד.

באופן אישי, אני חושב שאם אדם
צריך להוריד נוסע מהרכב שיעצור
במקום שלא מפריע לאף אחד, תהיה

ורמז את זה על ידי הפסוק "שמח
זבולון בצאתך" בגימטריא -מניח מהונו
לצרכי ישיבה ב"ה, ראשי תיבות של
ב"ה בשעת הפטירה יש לו מה לשמוח.

והשמחה היא על כך שהוא לוקח איתו
את הזכויות, פתאום הוא יבין שהוראת
הקבע שהוא נתן, והתרומה שהוא
תרם, הם הדברים היחידים שנשארו לו
מכל העושר.

ואוייששש, כמה שהוא יתחרט, למה?

למה לא נתתי יותר???

אבל את הנעשה אין להשיב, ומה
שנתת בעולם הזה עבור התורה, רק זה
ילך איתך, כל שאר המיליונים יתחלקו
בין הילדים שישמשו להם לחופשות
בחז"ל, לטיולים, לרכבים, או
לממתקים 😊.

סיפר הרב גלינסקי זצ"ל שהוא היה
בהרצאה בכלא, ובא אליו אדם ואמר
לו שהוא כועס על הרב כהנמן זצ"ל
הרב מפוניבז'.

וזאת הברכה

מדור חדש "בן לאשרי"
מתורתו של ר' יצחק הכהן
הוברמן זיע"א

רבינו זיע"א כתב בספרו ח"א

"והגני מוסר עוד מודעה שהחלטתי
להתפלל בל"ג בבל יום על כל אלה
שיעיינו בספר ויגידו בשמי דברי
תורה לאחרים שיוושעו מכל צרה
שצריכים ישועה בעוה"ז ובעוה"ב"

"וְלִזְבוּלָן אָמַר שְׂמַח זְבוּלָן בְּצֵאתְךָ
וְיִשְׁשָׁכָר בְּאֶהְלֶיךָ" [ל"ג, י"ח]

אומר הצדיק מרעננה רבינו יצחק
הכהן הוברמן זיע"א בספרו "בן
לאשרי-ברכה משולשת" על התורה,
שהתורה באה לרמוז על אדם שנותן
כסף להחזקת תורה, החזקת בחור
ישיבה או החזקת אברך שעל ידי זה
הוא מקבל חלק בלימודם גם אחרי
מותו.

אבל כשכבר מבינים שאין דרך חזור
מתחרטים למה לא עשיתי עם הכסף
דברים שהיו נשאים לי.

אבל אמר מי שאמר, את הגלגל לאחור
אי אפשר להשיב, לא תמיד אפשר
לחשב מסלול מחדש.

שאל אותו הרב גלינסקי: מה יש לך
לכעוס עליו? הוא הרי לא פגע בזכוב.

ענה לו: אני כועס עליו שהוא בא
לבקש ממני כסף לישיבה בכזו עדינות,
ולכן לא הבאתי לו סכומים גדולים.

והיום הבולשביקים לקחו לי את הכל
ולא נשאר לי כלום, מה נשאר לי זה
מה שנתתי צדקה, ואני כועס עליו למה
הוא לא הכריח אותי לתת לו יותר.

אתם שומעים, כשהרב מפוניכו' הגיע
אליו הוא עשה לו פוזות, תשמע אני
לא יכול, כבר תרמתי, כל המשפטים
האלה...

רגע לפני מסירת הפתקים לכל מי שעוד לא זכה להיות חלק מהזיכוי
הרבים וההפצת תורה של "מקשיבים" מוזמן לומר לבורא עולם אני
שותף להפצת תורה אני שותף לזיכוי הרבים האפשרויות הם מאוד
מגוונות כנסו לגדרים פלוס ותצטרפו אלינו להפצה ולזיכוי הרבים
האדיר.

זה הזמן להיכנס להיות שותפים בעשיה.

מקדמים בברכה את כל המצטרפים והוותיקים חג כשר ושמח!!!

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים הרב שלום ודינה פרץ הי"ו

פנחס ולינוי כהן הי"ו

יורם ומיי עטיה הי"ו

הגברת אסתר אילוס היקרה הי"ו
לע"נ אבי המשפחה היקר איתמר ז"ל בן
מרגלית תחי'

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

מפגש משפחתי זה נחמד!!! אבל ליום האזכרה של יקירכם אתם רוצים לתת לו יותר!!!

איך? אנחנו פה בשבילכם ולמענכם!!!

מנין [עשרה] תלמידי חכמים בסדר לימוד מיוחד של 3 שעות לע"נ יקירכם ביום השנה, כולל כיבוד וברכות לע"נ
המנוח. בסיום הלימוד השכבה לע"נ, וקדיש על ישראל,
בנוסף כל אותו שבוע יוקדש השיעור היומי לע"נ, ובסיום השיעור תיערך השכבה.

לפרטים חייגו 052-765-4865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי'	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א	לאה בת חסיבה חסידה תחי'
רבקה בת סעדה תחי'	משפחת אדרי הי"ו	ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו
רבקה בת חסיבה חסידה תחי' לזיווג הגון והצלחה, אושר רפאל בן רבקה הי"ו לברכה והצלחה בתורה ויראת שמיים	רבקה בת לאה תחי' להצלחה ברו"ג רפאל בן לאה הי"ו אלחנן בן לאה להצלחה ברו"ג	החתן יצחק בן לאה הי"ו והכלה מיכל בת ענבל תחי' שיוזכו לבנין עדי עד מתוך בריאות נחת אושר ועושר אמון
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי'	לינוי בת שירה תחי' מאיר בן לינוי ני"ו	יעקב בן מו"נה הי"ו דניס בת צביה תחי'
הילדה מוריה בת רחל תחי' רחל בת מתנה כרמלה תחי'	להצלחת לידור יוסף בן דגנית הי"ו ואפרת בת רחל תחי'	צינה בת שושנה תחי' דניאל יעקב בן חנה הי"ו לזרע בר קיימא
לזיווג הגון ולהצלחה ברו"ג צבי בן שמחה הי"ו	לרפואה שלימה תמור עמור בת רשל תחי'	ר' רחמים בן ריקה הי"ו שולמית בת סוליקה תחי'
יעקב בן פריחה הי"ו לרפואה שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו.	ישראל עמור בן תמור ויעל הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם שלומי ושירן עמור הי"ו להצלחה בכל מעשי ידיהם	עינת ועוז עטיה הי"ו להצלחה ונחת מהבנות עופרי ועומר מאורי הי"ו. לזיווג הגון אברהם בן יוכבד
שמעון בן חנה הי"ו דורית בת סולטנה מלכה תחי' עומרי יוסף, ליאל, תהל, ויהלי בני דורית להצלחה בכל	ניסים בן חסיבה הי"ו סולטנה מלכה בת עישה תחי' דוד בן חנה הי"ו חנה בת מרים הי"ו	סיגל בת מימי ובנה הי"ו לבריאות והצלחה יונתן בן אביבה הי"ו לבריאות הנפש והגוף.
לזיווגים הגונים דוד בן אירית הי"ו בן ציון בן אירית הי"ו	לזיווג הגון ישראל בת דינה תחי' מירב בת דינה תחי'	הקדישו ריבוע זה לרפואה להצלחה תמורת 50 ₪ להפצת הגיליון
הרב פנחס אליהו פרץ הי"ו בן דינה דוניז' תחי' לרפו"ש	דוד בן הומה הי"ו לרפואה שלימה	הקדישו ריבוע זה לרפואה להצלחה תמורת 50 ₪ להפצת הגיליון

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל עישה בת סלטנה ע"ה	חמותי הרבנית חסיבה חסידה בת סוליקה ע"ה	מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה"
לע"נ אברהם יהודה ג'רד קורן בן מרי ז"ל	הרב אילן דראי בר סוזן ז"ל פאני פריחה אביטן בת תמור ע"ה	סבא וסבתא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל וריקה בת עזיזה ע"ה
איתמר אילוס בן מרגלית ז"ל אייר בת מרגלית ע"ה	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן	הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאתא אסתר זיע"א
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל	עליזה מועלם בת סימי ע"ה	מושה סרג' עטיה בן אורידיה ז"ל
ישראל קיסוס ז"ל בן רחל חיה תחי'	הבחור אהרן בן אורית ז"ל	ישי בן חמו ז"ל בן רותי תחי'
האווה"ח הקדוש ר' חיים בן עטר זיע"א	חיים דוד בן פאני פריחה ז"ל לאה בת פאני פריחה ע"ה	מושה [מושיטון] עמר בר תמו ז"ל
שלמה מומי טוידר ז"ל בן סוליקה	אברהם אדרי בר יקוט ז"ל חנינה חנה בת שמחה ע"ה דוד אדרי בן חנינה חנה ז"ל	סמ"ר נהוראי סעיד ז"ל בן זוהר וחגית הי"ו מסר נפשו ב-כ"ב תשרי בעיר אופקים
לידיה בת ליזט ע"ה	יפה בת סימי ע"ה לבית כהן	יצחק יחיא בן סעדה ז"ל
חיים בן רימה ז"ל לבית פרפרה	ששה-מלקמו בת לאויטה ע"ה	רבקה בת חנה ע"ה
הקדש לע"נ יקירך ב 50 ₪ לשבוע	יעקב דוקרקר בן שרה ז"ל	יוסף אהרן בן מרגלית ז"ל

לשותפות לפעילות העמותה. הפצת גיליונות מקשיבים לקולך ברחבי הארץ. כולל ערב שעתו חפץ
בפריסה ארצית. כולל יום שישי. חלוקות מזון למשפחות נזקקות.

"מקשיבים לקולך" ע"ר 580787802 בנק 12 הפועלים סניף 633 מס' חשבון 83447

לשותפות באשראי וביט דרך עמדות נדרים פלוס "מקשיבים לקולך"

להקמת הו"ק בנקאית קוד מוסד 56641 או דרך נדרים פון חייגו 03-763-0585 שלוחה 2417

נקודות "מקשיבים" ברחבי הארץ

נתיבות [מערב]

054-625-6939

באר שבע

חנות העור והמפתח
רחוב קק"ל 126

נתיבות

נחלת יששכר
050-416-6231

ירושלים

שכונת רמת שלמה
בית כנסת-נר יוסף
בית כנסת הרמח"ל

נתיבות

נווה שרון
052-712-5697

נתיבות

דפוס ספרינט
רחוב חיל אויר 74

אשקלון

053-280-3528

אופקים

רחוב הרב חיים פיינר
052-765-4865

אופקים

במשרד "מרכז תבונות"
רחוב ר' אלעזר אבוחצירא 3\6

בני ברק

רמת אלחנן משפחת הרב פריץ
רחוב הרב זוננפלד 10
052-768-4697

בני ברק

שיכון ג' דפוס S.O.S
שדרות הנצי"ב 1
03-5568453

בני ברק

שיכון ה'
052-712-5696

ירושלים

הר נוף
052-710-6515

ירושלים

שכונת גאולה
052-760-2049

ירושלים

רמות ד' רח' זריצקי דוד 12\1
משפחת הרב בן חמו הי"ו

ירושלים

נחלאות חנות סגולה תשמישי
קדושה של ישיבת המקובלים נהר
שלום רחוב שילה 4 02-6443300

מעוניין להצטרף להפצה
ולצבור זכויות והגנה על עם
ישראל?

התקשר עכשיו 052-765-4865

חדרה

משפחת אור
050-476-7700

פתח תקוה

דניאל הי"ו
054-676-5094

רחובות

052-761-7667

ביתר עילית

גבעה B רחוב הרב שך 42
053-310-9393

נוף הגליל

שכונת הר יונה
052-768-3794

אלעד

בן קסמא 11
משפחת בן לולו
054-844-0210

בית שמש

יפה נוף בן עזאי 27 משפחת
הרב בן חמו 052-714-0376

אשדוד

אביב מזוז הי"ו
054-488-5622

חדרה

יעקב לוי הי"ו
054-625-8776